

Συνάντησις ένδεκάτη: (2014) **«ΒΛΕΠΕΤΕ ΕΑΥΤΟΥΣ,
ΙΝΑ ΜΗ ΑΠΟΛΕΣΩΜΕΝ Α ΕΙΡΤΑΣΑΜΕΘΑ.....» !** (Β΄Ιω. 8)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: **«Εϊη τό Όνομα Κυρίου εύλογημένον».**

Τελειώνουν και έφέτος οι ώραιες συγκεντρώσεις πού πραγματοποιούσαμε στόν ιερόν αυτόν χώρον και τις όποιες προθύμως παρακολουθούσατε.

Πρέπει όλοι μας νά θεωρούμε τόν έαυτόν μας εύτυχη, διότι ό Κύριος επέτρεψε νά παρειαρισκώμαστε στόν χώρο αυτό, έστω, μία φορά τήν έβδομάδα και για μία ώρα νά άσχολούμαστε μέ τό Όνομά Του, τό Άγιον. Εϊναι εύλογία Κυρίου στην έποχή μας νά βρισκη κανεις μία μικρή πνευματική όασι, όπως ήταν οι δικές μας συναθροίσεις, για νά άναπαυθῆ για λίγο, αλλά και νά πάρη πνευματικές δυνάμεις πού θά τόν βοηθήσουν για νά άντιμετωπίση τις δυσκολίες τῆς ζωῆς.

Εϊναι δωρεά του Θεού ή χριστιανική μας ομάδα και μῆς προσέφερε και μῆς προσφέρει πολλά πνευματικά όφέλη, πού τήν άξια τους θά τήν αισθανώμαστε ίσοβίως.

«Τί άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περί πάντων ὧν άνταπέδωκεν ἡμῖν»;

Τί μπορεί νά προσφέρη ό πτωχός άνθρωπος, εις τόν πλούσιο σέ έλεος Ούράνιο Πατέρα Του; Τί άλλο από του νά δοξάζη, νά εύχαριστῆ και νά προσκυνῆ τόν Δοτήρα παντός αγαθοῦ. Τί άλλο από ένα ειλικρινές « ε υ χ α ρ ι σ τ ῶ », πού θά προέρχεται από τά βάθη τῆς καρδιάς του και πού, άπαραιτήτως, θά συνοδεύεται από μία « χ ρ ι σ τ ι α ν ι κ ῆ ζ ω ῆ » ! Μία ζωή πού θά οικοδομῆ και θά έμπνέη όλους όσους μῆς πλησιάζουν.

* * *

Σήμερα ή τελευταία μας συνάντησις. Σέ λίγο θά άρχισουν οι καλοκαιρινές διακοπές! Τέλος στό κυνηγητό του χρόνου. Αρχή ξεγνοιασιῶς. Ξέρουμε όμως νά κινούμαστε σωστά στόν καιρό τῆς ξεγνοιασιῶς;

Πόσοι νέοι ενῶ έχουν μέσα τους όλα τά χαρίσματα και τις δωρεές του καλού Θεού, ζῆλο χριστιανικό και ζηλευτό, σεμνότητα και προθυμία θαυμαστή, άγάπη στό Θεό πού συγκινεί, σιγά-σιγά «χαλάνε»! Χάνουν τήν ψυχική τους όμορφιά! Γίνονται κακοί, σκληροί, έπιθετικοί, βίαιοι,... !

Ένα παιδί πού θά τό ζήλευε κανεις για τήν καλωσύνη του, τήν άπλότητά του, τήν εύσέβειά του, τήν προκοπή του στη ζωή, μία μέρα μπορεί νά τό δῆ και νά μή τό γνωρίση: Εϊναι άκατάδεκτο, πονηρό, κακό, δύστροπο, φθονερό, έκδικητικό,...,..... . Γιατί;

Διότι τό κέρδισε ό κόσμος και ή άμαρτία. Δέν πρόσεξε άρκετά. Δέν διαχειρίστηκε καλά τόν καιρό τῆς ξεγνοιασιῶς και έχασε τόν δρόμο του. *Πῶς έγινε;* ➤ Κάπως έτσι! ▼

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: (1452-1519).

Όταν ό Λεονάρντο Ντά Βίντσι ζωγράφιζε τόν περίφημο πίνακά του «ό Μυστικός Δείπνος», για τό πρόσωπο του Χριστού χρησιμοποίησε ως μοντέλλο ένα νεαρό παλληκάρι πού διακρινόταν για τήν εύσέβειάν του. Η πίστις και ή άρετή του νέου αυτού έδιναν στό πρόσωπό του έξαιρετικά χαρακτηριστικά. Ό Ντά Βίντσι, ένθουσιασμένος για τό εύρημά του, αποτύπωσε τά χαρακτηριστικά του νέου εκείνου στό πρόσωπο του Χριστού!

Τό μεγαλειώδες όμως αυτό έργο κράτησε πολλά χρόνια. Γιατί στόν πίνακά του ό μεγάλος ζωγράφος έπρεπε νά ζωγραφίση και τά πρόσωπα τῶν 12 Άποστόλων. Τελευταίο άφησε τό πρόσωπο του Ιούδα. Άρχισε λοιπόν και πάλι νά ψάχνη για τό κατάλληλο μοντέλλο. Και πραγματικά. Ύστερα από λίγο βρήκε κάποιον πού είχε επάνω στό πρόσωπό του κάτι από τά χαρακτηριστικά του Ιούδα. Χωρίς καθυστέρηση, ό Ντά Βίντσι τόν πήρε στό εργαστήριό του και του έξήγησε τί ακριβώς τόν ήθελε.

Τότε ό άγνωστος εκείνος άνθρωπος, πού δέν ήταν και μεγάλος στα χρόνια, άρχισε νά δακρύζη και έπειτα νά πνίγεται σέ λυγμούς... Ό ζωγράφος στάθηκε μέ άμηχανία... Τί άραγε συνέβαινε; Σέ λίγο όμως ό γηρασμένος εκείνος νέος του έξήγησε. Ήταν ό ίδιος πού είχε χρησιμοποιήσει ό Ντά Βίντσι για νά φτιάξη τό πρόσωπο του Χριστού! Από τότε όμως ή ζωή του είχε *ά λ λ ά ξ ε ι*. Εϊχε χάσει τήν πίστι του στό Θεό και είχε διακόψει κάθε *έπικοινωνία* μαζί Του... Εϊχε χάσει τόν δρόμο του! Νά, λοιπόν, γιατί στό πρόσωπό του είχαν σχηματιστεί τά χαρακτηριστικά του προδότη Μαθητή..., του Ιούδα.

Προσοχή μή χάσουμε τό δρόμο μας...!

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, γιά νά μᾶς καταστήσῃ προσεκτικούς μπροστά στό μεγάλο αὐτό κίνδυνο μᾶς προτρέπει μέ πολλή ἀγάπη.

(Β' Ἰωάν. 8) **«Βλέπετε ἑαυτοῦς, ἵνα μή ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλά μισθόν πλήρη ἀπολάβωμεν».**

(Προσέχετε πολύ τοὺς ἑαυτοῦς σας, γιά νά μή χάσουμε ὅσα ἔχουμε ἐργασθεῖ, ἀλλά νά λάβουμε πλήρη καί τέλεια τήν ἀμοιβή μας.)

Καί ἄλλοῦ:

(Ἀποκ. γ' 11) **«κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου».**

(Κράτα καλά τήν πίστι πού ἔχεις, γιά νά μὴν πάρῃ κανεὶς τὸ στεφάνι σου καί τήν ἀνταμοιβή τῶν ἀγώνων σου)

* * *

Ἔχουμε δῶρα καί χάριτες Θεοῦ, πνευματικά προνόμια πολύ σπουδαῖα. Ἔχουμε καί τοὺς καρπούς τῶν ἀγώνων μας, νίκες, κατακτήσεις. Πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε νά τὰ διατηρήσουμε.

Τὸ καλὸ εὐκόλα ξεγλιστράει καί μᾶς φεύγει, ἐνῶ ἡ ἀμαρτία εὐκόλα διεισδύει καί μᾶς δηλητηριάζει. Μπορεῖ νά βρισκόμαστε τώρα στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, νά ζοῦμε χριστιανικὴ ζωὴ, νά χαιρώμαστε γιά τὸ δρόμο πού ἀκολουθοῦμε. Ὅμως χρειάζεται *π ρ ο σ ο χ ῆ* καί *ἀ γ ῶ ν α ς* διότι πάντα ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά χάσουμε τὸ δρόμο μας.

Ποιές εἶναι οἱ αἰτίες γιά ἓνα τέτοιο ὀλισθημα; (...)

➤ Τὰ ... πάθη μας, οἱ ἀδυναμίες μας καί οἱ ἀπροσεξίες μας...

▲ Ἡ τάσις νά πετάξουμε τοὺς περιορισμούς καί τίς ἀπαγορεύσεις. Νά ἀποκτήσουμε δῆθεν ἐλευθερία.

▲ Ἡ τάσις νά ἀρέσουμε στὸν κόσμο.

▲ Ἡ ὑπερβολικὴ αὐτοπεποιθῆσις. Αἰσθανόμαστε δυνατοὶ καί ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸ κακὸ, μειώνεται ἡ προσοχή μας καί μπορεῖ νά μὴν ἀντιληφθοῦμε κάποια παγίδα τοῦ ἐχθροῦ. Ἔχουμε μικρές-μικρές πτώσεις, καί δὲν τὸ καταλαβαίνουμε. Ἡ αὐτοπεποιθῆσις μας θριαμβολογεῖ. Καί...

▲ ἡ ὑποχώρησις σὲ μιά στιγμὴ ἀδυναμίας ἢ ἀπροσεξίας.

Μέχρι ποῦ μπορεῖ νά ὀδηγήσῃ μιά ἀπροσεξία; (...)

Ἡ μιά ἀπροσεξία φέρνει τήν ἄλλη. Σιγά-σιγά γίνονται ἀβαρίες στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ καί ἀρχίζει ὁ πνευματικὸς κατήφορος. Ἐξατμίζεται ὁ ζήλος μας, παγώνει ἡ πίστις μας, μολύνεται ἡ ἀγνότητά, ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς μας. Ἡ περασμένη ὁμορφὴ ζωὴ μας ἀρχίζει νά γίνεται ἀνεπιθύμητη καί μέ τὸν καιρὸ δημιουργεῖται κατάστασις πνευματικοῦ νυσταγμοῦ καί νάρκης, ἀπὸ τὴν ὁποία τίποτε δὲν μπορεῖ νά μᾶς ξυπνήσῃ, ἐκτός ἀπὸ θαῦμα τοῦ Θεοῦ.

Θυμόσαστε κάποιον πού δὲν ἐπρόσεξε τό...

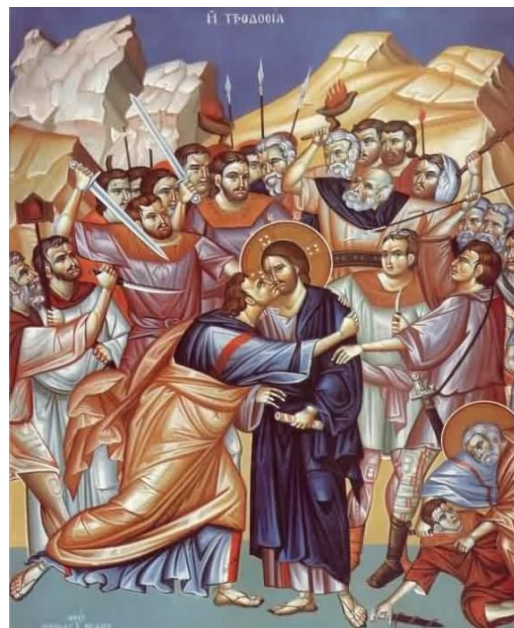
« κράτει ὁ ἔχεις »;

✠ Ὁ Ἰούδας. Ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος πού πρὸδωσε τὸν Κύριο!

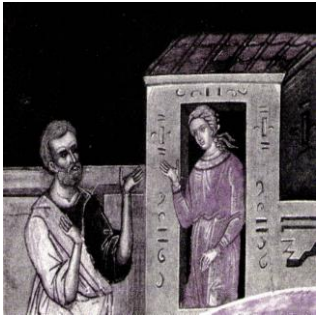
Τρία χρόνια δίπλα στὸν Κύριο. Εἶδε θαύματα, ἄκουσε ὁμιλίες Του... Θὰ μπορούσε νά τοῦ φωνάξῃ ὁ καθένας μας. «Τί κάνεις ταλαίπωρε; Ἔχεις τὸ πᾶν στὰ χέρια σου καί τὸ ἀεμπολεῖς; Ἔχεις τόσους ἀγῶνες γιά Ἐκεῖνον καί σὲ μιά στιγμὴ ἀδυναμίας τοὺς διαγράφεις»;

Ἦ! Ἀλλοίμονο! Τὸ πάθος τῆς «φιλαργυρίας» τοῦ θόλωσε τὸ μυαλὸ καί πούλησε τὸν ἀτίμητο γιά 30 ἀργύρια! Ὅταν ἀργότερα μετανοῆ γιά ὅ,τι ἔκανε κι ἐπιστρέφῃ στοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἀργύρια.. τὸ πάθος τοῦ «ἐγωῖσμοῦ» δὲν τὸν ἀφήνει νά ζητήσῃ συγγνώμη. Ὅχι! Ὁ Ἰούδας δὲν κράτησε ὅ,τι εἶχε!

✠ Ἀλλὰ καί ὁ ἀπόστολος **Πέτρος**, ὁ ἀφωσιωμένος, ὁ φλογερός μαθητὴς τοῦ Κυρίου, πού δήλωνε, ὅτι ἦταν ἀποφασισμένος καί στὴ φυλακὴ καί στό θάνατο ἀκόμη νά φθάσῃ γι' Αὐτόν, πόσο ἐκινδύνευσε νά τὰ χάσῃ ὅλα! Φύσις θερμὴ καί χαρακτήρας ὀρμητικὸς καθὼς ἦταν στηριχθῆκε στὶς δικές του δυνάμεις. Ὑπερεκτίμησε τὸν ἑαυτὸν του. Πίστεψε ὅτι θὰ ἄντεχε τὰ πάντα. Καί ὅμως ἔπεσε ...!

*Πῶς εἶχε τόσο ἀλλοιωθεῖ, ὥστε νά ἐπαναλαμβάνη, ὅτι δέν ἔχει καμμία σχέσι μ' Αὐτόν;
Πῶς φοβήθηκε μία μικρή κόρη καί δύο-τρεις ὑπηρέτες; Τί μεσολάβησε;*

Τό πάθος του. Ἡ ἐγώιστική *αὐτοπεποίθησις* του, πού μεγάλωσε καί φούντωσε σάν βρέθηκε στὸν τόπο τοῦ πειρασμοῦ.

Στὴν αὐλή τοῦ ἀρχιερέα μέσα στοὺς ἐχθροὺς τοῦ Διδασκάλου τοῦ ὁ Πέτρος ἐκινδύνευσε νά τὰ χάσῃ ὅλα! Ὅμως ἓνα βλέμμα τοῦ Διδασκάλου συγκλονίζει τὸν μαθητὴ! Ἦταν βλέμμα γεμᾶτο στοργῆ καὶ ἀγάπη. Ἦταν βλέμμα καθοδηγήσεως. Τό γλυκύτατο βλέμμα τοῦ Κυρίου φέρνει τὴν συντριβὴ στὸν Πέτρο! Συναισθάνεται τὸ λάθος του, χαμῆλωνει τὸ κεφάλι, βγαίνει ἔξω καὶ ξεσπᾶ σέ λυγμοὺς θρήνου. Αὐτὸς ὁ πόνος,

αὐτὰ τὰ δάκρυα ξέπλυναν τὴν ψυχὴ τοῦ Πέτρου, καθάρισαν τὴν ἐσωτερικὴ ὄρασί του, τὸν ἔκαναν νά δῆ τὸν ἑαυτόν του ὅπως πραγματικὰ εἶναι.

Ὁ Πέτρος μετενόησε, ζήτησε συγχώρησι καὶ δέν ἔχασε ὅσα εἶχε ἐργασθεῖ, ἀλλὰ ἔλαβε πλήρη καὶ τέλεια τὴν ἀνταμοιβή του, τὸ προσωπικὸ του *στεφάνι* πού μέ ἀγῶνες καὶ θυσίες εἶχε τόσο ὠραῖα στολίσει!

Προσέξε κι ἐσύ... μὴ πάρῃ ἄλλος τὸ στεφάνι σου.

Ἐπὶ ἔσονται πολλές περιπτώσεις πού παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Κατηχητικοῦ ξεστράτισαν, γιὰ νά ἔρθουν στὴ θέσι τους ἄλλα, ἀγνωστα καὶ ἀνίδια, ἀλλὰ γεμᾶτα δίψα καὶ ζήλο γιὰ τὴν πίστι. Θυμηθεῖτε τοὺς Σαράντα Μάρτυρες, ὅπου ἓνας δυστυχῶς δέν ἄντεξε τὴν παγωνιά τῆς λίμνης. Τὴν τελευταία στιγμή λιποτάκτησε, μέ ἀποτέλεσμα νά σπεύσῃ στὴ θέσι του ἓνας ἀπὸ τοὺς δημίους, ὁ Ἀγλάιος, καὶ νά πάρῃ ἐκεῖνος τὸ στεφάνι πού ἔφεραν οἱ ἄγγελοι.

* * *

Λοιπὸν, πλησιάζει τὸ καλοκαίρι. Χωρὶς σχολεῖο, χωρὶς φροντιστήρια θά ξεχυθοῦμε ὅλοι στὴν ἐξοχή, στὸ βουνό, στὴ θάλασσα. Μὴν ἀφήσουμε τόσοι κόπους, πού κάναμε γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς μας, ἀλλὰ καὶ τόσοι κόπους πού κατέβαλαν γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ τόσοι ἄνθρωποι, ὡς ὄργανα τοῦ Θεοῦ κοντὰ μας, οἱ γονεῖς μας, οἱ κατηχητές μας, οἱ καλοὶ μας φίλοι, ... καὶ ἰδίως ὁ πνευματικὸς μας, νά χαθοῦν.

Τί θά πρέπει νά προσέξουμε;

* Στὶς ὥρες τῆς ξεγνοιασιάς νά μὴν ἀφήνουμε τὴν καρδιά μας νά προσκολλᾶται στὸν κόσμον καὶ στὴν ἁμαρτία:

⬆ Νά μὴν ἐπηραζώμαστε ἀπὸ τὴν κοσμικὴ νοοτροπία, «δέν βαριέσαι, ἄς τὸ κάνω, μόνο γιὰ μία φορὰ, δέν θά χαθῆ κι ὁ κόσμος, ἢ δέν πειράζω καὶ κανένα».

⬆ Νά μὴ γινώμαστε δέκτες τοῦ βρώμικου βομβαρδισμοῦ τῆς τηλεοράσεως καὶ τοῦ κόσμου.

⬆ Νά ἔχουμε καθαρὸ σῶμα, καθαρὸ στόμα, καθαρὸ βλέμμα καὶ καθαρὸ πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ νά σεβώμαστε τὰ πρόσωπα καὶ τίς ψυχές τῶν φίλων μας, τῶν συνανθρώπων μας.

⬆ Νά μὴν υἱοθετοῦμε τὸ ἀπαράδεκτο λεξιλόγιο, τὴν ἁμαρτωλὴ διασκέδασι, τὴν ξέφρενη μουσικὴ, τὴν ἄσεμνη ἐμφάνισι, ...

* Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ κάναμε ἀγῶνες καὶ νίκες πνευματικές. Δόξα τῷ Θεῷ. Ξεκινᾶμε γιὰ τίς διακοπές μας μέ χέρια γεμᾶτα, καὶ ψυχὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ.

Νά μὴ ντρεπώμαστε γι' αὐτὸ πού εἴμαστε:

⬆ Νά ἔχουμε προσωπικὴ ἄποψι καὶ πορεία.

⬆ Νά μένουμε σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι στὶς ἀρχές καὶ τίς συνήθειές μας.

⬆ Νά ὁμολογοῦμε τὴν πίστι μας.

⬆ Νά εἴμαστε παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ φῶς καὶ τὸ ἀλάτι.

* Ὁ συνετὸς θά ξεκουρασθῆ, ἀλλὰ δέν θά ξεχάσῃ ποτέ τὰ ὅσα ἔζησε στὴ χριστιανικὴ συντροφιά μας. Θά τὰ περιφρουρήσῃ ἄγρυπνα καὶ μέ πόθο θά τὰ κρατήσῃ σφικτὰ στὴν ψυχὴ του.

★ Δέν θά ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν γλυκύτητα τῆς προσευχῆς.

★ Δέν θά ἐγκαταλείψῃ τὴν μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν χριστιανικῶν βιβλίων.

★ Δέν θά χάσῃ καμμία εὐκαιρία πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ: ➤ Τὸν ἐκκλησιασμό, τὴν Ἐξομολόγησι, τὴν μυστηριακὴ ζωὴ, τὴν ὁμορφὴ χριστιανικὴ συντροφιά.

Μέ τέτοιους στόχους, μέ τέτοιο πρόγραμμα τό καλοκαίρι δέν εἶναι χαμένος χρόνος. Ἡ ψυχὴ ἀναπαύεται στή ἀγκάλη τοῦ Θεοῦ, παρηγορεῖται καί ἐνισχύεται.

Ἀγωνοθέτης καί ἀθλοθέτης ὁ Χριστός!

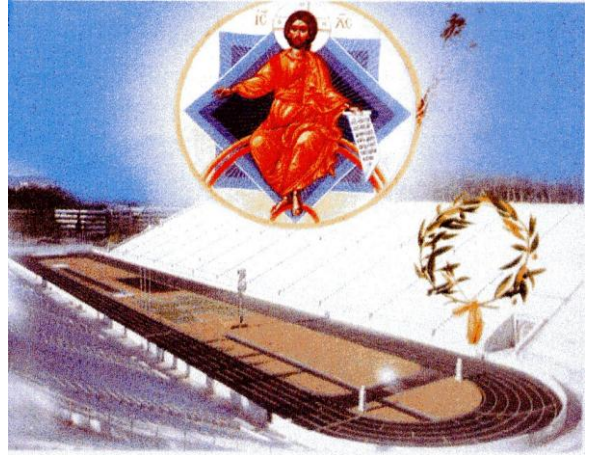
Παιδιά, θάρρος!

Ὁ Χριστός συμπορεύεται, συμμαχεῖ καί συναγωνίζεται μέ τόν μαθητὴ Του στό στίβο τῆς ἀρετῆς. Κι ὅταν τὰ χάνουμε μέσα στά μικρά ἢ μεγάλα ἀμαρτήματά μας, στους λογισμούς, καί τούς διάφορους πειρασμούς καί πελαγώνουμε..., πάντοτε μέ μιὰ προσευχή, μέ τήν μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, μέ ἕνα λόγο τοῦ πνευματικοῦ μας, θά ἀκοῦμε δίπλα μας, ἐλπιδοφόρα, δυνατή, καθησυχαστική καί γεμάτη ἀγάπη τή φωνή τοῦ Κυρίου: **«Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μή φοβεῖσθε»**. (Μαρκ. στ' 50)

Εἶναι συνοδοιπόρος μας καί ἔτοιμος νά μᾶς στεφανώσῃ! Λοιπόν, νά μὴ χάσουμε μιὰ τέτοια τιμὴ, μιὰ τέτοια χαρὰ.

Μέ τό βλέμμα ψηλά, μέ τήν καρδιά γεμάτη φῶς, μέ τό χέρι μας μέσα στό δικό Σου χέρι, δῶσε μας τήν δύναμι, Θεέ παντοδύναμε, νά βαδίσουμε Νικητές μέχρι τέλους.

Ἀπό σήμερα καί γιά πάντοτε τό σύνθημά μας ἄς εἶναι:

ΣΥΝΘΗΜΑ:

«Ἄγρυπνη προσοχή νά μὴ χάσουμε τό δρόμο μας καί πάρει ἄλλος τό στεφάνι μας.»

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Κύριε καί Θεέ μου, Ἐσύ πού ὀδηγεῖς μέ σοφία τούς ἀνθρώπους στό καλό. Ἐσύ, πού χαρίζεις προσοχή καί σύνεσι, ἀλλά καί φροντίζεις στοργικά γιά τούς ἀπρόσεκτους καί ἀσύνετους, Ἐσύ πού ὑπερασπίζεσαι τούς φτωχοὺς καί ἀδύνατους, φώτισέ μας καί ἐνίσχυσε τήν θέλησίν μας γιά νά ἀκολουθοῦμε πάντοτε τόν δρόμο τῆς ἀρετῆς. Σέ παρακαλοῦμε νά μᾶς διατηρήσῃς ἀήττητους ἀγωνιστές καί νικητές τῶν ἐχθρῶν μας πού μάταια μᾶς πολεμοῦν. Ἀξιώσέ μας δέ νά ἀναδειχθοῦμε μέχρι τέλους νικητές καί νά πάρουμε τό ἀφθαρτο στεφάνι τῆς δόξας. Ἀμήν»

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Καινὴ Διαθήκη (Β' Ἰωάν. 8, Ἀποκ. γ' 11), Ὁ καλὸς ἀγώνας (Ἀποστ. Διακονίας).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτήρ. Πρὸς τὴν Νίκην, Λυδία.

Τό Κατηχητικό θά σέ συντροφεύῃ τό καλοκαίρι μέ,

«Δέκα μικρά ὠφέλιμα μηνυματάκια».

- Νά γίνεσαι καλύτερος, χωρίς διαταγές.
- Νά χαίρεσαι, χωρίς νά ὑποκρίνεσαι.
- Νά μιᾶς, χωρίς νά περιαυτολογῆς.
- Νά δουλεύῃς, χωρίς νά ὑποδουλώνεσαι.
- Νά εἶσαι ἐλεύθερος, χωρίς νά γίνεσαι ἀσύδοτος.
- Νά εἶσαι τολμηρός, χωρίς ἐπίδειξι.
- Νά εἶσαι ἐκδηλωτικός, χωρίς νά εἶσαι ἐπιπόλαιος.
- Νά παλεύῃς, χωρίς νά ἀπελπίζεσαι.
- Νά εἶσαι ὀδηγός, χωρίς νά κομπάζῃς.
- Νά διαλέγῃς, χωρίς νά περιφρονῆς.

καί σοῦ εὐχεται **«καλὴ ἐπιτυχία»** στίς ἐξετάσεις σου,

καί **«καρποφόρο καλοκαίρι»**.

